

Bányai Tibor Márk
KÖLTEMÉNY

az ahová én igyekszem
 ahol már nem törnek fel
 belőlem jelek s már én
 sem török fel belőlük
 csak mezítlábasan
 amorf formátlanságban
 eggyé válva vonaglunk
 napsugárfürdőzések
 meg ízek illatok képek
 konzolidált dallamok
 indulatok vízióján

KÓRKÉP EGY KORKÉPRŐL

A konvektor takarékon.
 Akváriumom víze hűgysárga.
 Szobámban már rojtosodni kezd a szőnyeg.
 Nem is tudom, mikor adtam utoljára vizet a kutyának.
 A pezsgőt meg a spájzban felejtettem.
 De az is lehet, hogy a telefon csörög.
 Nem számít, nem számít, nem számít.
 Azért mégiscsak meg kéne borotválkozni.
 A karosszékéről is lehámozhatnám a szennyes ruhakupacot.
 Lehetne kedvem a befőzésben segíteni újból.
 Néha cukrot vehetnék anyámnak.
 Havat lapátolhatnék, ha lenne hó.
 Csak a konvektor nem lesz melegebb.

Horváth Péter
VAK EMBER

Az emberek elhagyták a várost,
 fáklyákkal kerestek valamit,
 ami engem már megtalált - -

De míg arcomba nem köptél,
 téged sem vettelek észre.